

بیکاری

افزایش بیش از حد نرخ بیکاری در آلمان

به گزارش «ایران اقتصادی»، داده‌های اداره کار به عنوان نهادی دولتی در آلمان روز جمعه نشان داد که نرخ بیکاری در این کشور در ژوئن ۲۰۲۳ (خرداد) بیش از حد انتظار افزایش یافته است. این اداره اعلام کرد که تعداد بیکاران در آلمان با توجه به تعدیل‌های فصلی ۲۸ هزار نفر افزایش یافته و به ۲.۶۱ میلیون نفر رسیده است.

اداره کار آلمان افزود: بر اساس پیش‌بینی قبلی تحلیلگرانی که در یک نظرسنجی شرکت کرده بودند، تعداد بیکاران در جامعه آلمان باید ۱۳ هزار نفر افزایش یابد، در حالی که نرخ بیکاری با تعدیل فصلی به ۵.۷ درصد افزایش یافت. آندریا نالس، رئیس اداره کار آلمان گفت: تأثیر شرایط سخت اقتصادی اکنون در بازار کار آلمان نیز احساس می‌شود. بیکاری در حال افزایش است و رشد اقتصادی در حال کاهش. فارس به نقل از رویترز مطرح کرد: مؤسسه آیفونیز به آلمان بیشتر از آن چیزی که قبلاً انتظار می‌رفت، رشد منفی را در سال جاری تجربه خواهد کرد، زیرا بالا بودن تورم در این کشور در حال پایین آوردن مصرف در آلمان است.

ریزش روبل رکورد زد

به گزارش «ایران اقتصادی»، دلار آمریکا ۳۰ ژوئن در برابر روبل روسیه افزایش یافت و به بالاترین ارزش خود از اوایل آوریل ۲۰۲۲ رسید. وقایع اخیر که در داخل مرزهای روسیه رخ می‌دهد منجر به افول ارزش این ارز شده است.

طی روزهای اخیر، گروه واگنر علیه مقامات روسیه شورش کرد و رئیس‌جمهور روسیه، ولادیمیر پوتین مدعی شد که اگر این شورش موفقیت‌آمیز بود، دشمنان جهانی از این شورش سوءاستفاده می‌کردند. واحد پول آمریکا در برابر روبل روسیه ۱.۳۸ درصد جهش کرد و در ساعت هفت و ۲۲ دقیقه صبح روز جمعه به وقت شرقی به ۸۸.۴۷۹۹۳ رسید. بر اساس داده‌های مبادله‌ای، این ارز در ساعت ۱۴ به وقت مسکو با ۸۹.۴ روبل در برابر دلار معامله شد.

یورو نیز با بیش از ۹۷ روبل معامله شد که پایین‌ترین سطح از مارس ۲۰۲۲ است. ایسنا به نقل از مارکتینگ، اعلام کرد که روبل همچنین در هفته‌های اخیر به دلیل کاهش قیمت نفت و تحریم‌های غرب که سرمایه‌گذاری خارجی و عرضه ارز صادرکنندگان را محدود می‌کند، تحت فشار بوده است.

اخبار

آرژانتین بخشی از وام IMF را به یوان چین پرداخت

به گزارش «ایران اقتصادی»، به نقل از شبکه سی سی تی وی، آرژانتین روز جمعه ۲.۷ میلیارد دلار وام خود را به صندوق بین‌المللی پول بازپرداخت کرد که بخشی از آن با یوان چین بود. این نخستین باری بود که آرژانتین از یوان چین برای بازپرداخت بدهی خارجی خود استفاده می‌کند.

«خوان» مانوئل کارنوال، استاد دانشگاه السالوادور، در مصاحبه‌ای با تلویزیون مرکزی چین، گفت: استفاده از یوان چین برای پرداخت وام، انتخاب عاقلانه‌ای بوده که توسط دولت آرژانتین انجام شده است. وی گفت: گسترش نفوذ پول چین در امریکای لاتین نشان‌دهنده نقش مهم چین در جهان است. این استاد دانشگاه السالوادور، گفت: استفاده از یوان چین برای بازپرداخت وام این صندوق می‌تواند سبب اطمینان این کشور از پایداری به تعهدات بین‌المللی شود و مبادلات اقتصادی و تجاری بین آرژانتین و چین را ارتقا دهد. شرکت‌های آرژانتینی نیاز به واردات مقدار زیادی کالا دارند که بیشتر آنها از چین می‌آیند. وی افزود: چین همواره حجم زیادی از کالاها را تولید می‌کند و می‌فروشد. کشورهای جهانی که با چین تجارت می‌کنند، باید از ارز مناسب‌تر مانند یوان استفاده کنند. علاوه بر این، نفوذ چین در امریکای لاتین در حال گسترش است. چین کاری را انجام می‌دهد که سایر کشورها انجام نمی‌دهند، یعنی تأمین مالی برای کمک به توسعه کشورهای منطقه.

نیکاراگوئه هم دلار را کنار می‌گذارد

به گزارش «ایران اقتصادی»، دنیس مونکادا، وزیر امور خارجه نیکاراگوئه اعلام کرد که این کشور می‌خواهد پول واردات گندم از روسیه را به جای دلار به روبل یا کوردوبا، پول ملی نیکاراگوئه، پرداخت کند.

وی تأکید کرد، دو کشور در حال مذاکره برای تجارت به روبل یا کوردوبا هستند تا از یک طرف حجم همکاری‌های اقتصادی خود را افزایش دهند و از سوی دیگر از ارزهای غربی فاصله بگیرند. آن‌گونه که فارس به نقل از اسپوتنیک گزارش کرد، مونکادا افزود: این یکی از موضوعات مورد بحث جهانی در میان کشورهای دوست است که به دنبال مبارزه با سلطه آمریکا هستند. روسیه و نیکاراگوئه باید از حاکمیت خود در نظام بانکی و مالی و همچنین مبادلات تجاری حفاظت کنند.

سیاست‌های خود را از جنبه پولی به ندرت با در نظر گرفتن اثرات خارجی دلار آمریکا مدیریت کرده است؛ به همین دلیل، فراز و نشیب‌های چرخه پولی آمریکا از نظر تاریخی، رونق و رکود در اقتصاد بسیاری از کشورهای در حال توسعه را بشدت افزایش داده است. آزمایش بزرگ پولی فدرال رزرو در سه سال گذشته، با کاهش شدید سیاست‌های انبساطی در طول همه‌گیری کرونا و اعمال سیاست‌های انقباضی به سرعت پس از آن، بار دیگر مشکلاتی را برای جهان ایجاد کرده است؛ اما شاید مهم‌ترین عامل در پایان بخشیدن به سلطه دلار، تمایل فزاینده دولت آمریکا به استفاده از آن برای دستاوردهای ژئوپلیتیک باشد. آمریکا با اعمال تحریم‌ها، مسدود کردن دارایی‌ها و محرومیت از زیرساخت‌های پرداخت حیاتی، کشورهای را که از ارز دلار استفاده می‌کنند، مجبور می‌کند سیاست‌های پولی و مالی این کشور را بپذیرند و حتی با سیاست خارجی آن همسو شوند.

استفاده آمریکا از دلار به عنوان یک سلاح اقتصادی، نگرانی‌هایی را در زمینه امنیت ملی در میان بسیاری از کشورهای جهان جنوب برانگیخته و در آنها این تمایل را ایجاد کرده است. که از ارزهای متنوعی استفاده کنند. در نتیجه، یوان به عنوان جایگزینی احتمالی برای دلار آمریکا مطرح شده است. ظهور چین به عنوان یک شریک اقتصادی معتمد برای بسیاری از کشورهای در حال توسعه، باعث اعتبار یوان شده و اثر شبکه‌های این ارز نیز افزایش یافته است زیرا کشورهای بیشتری از آن برای قیمت‌گذاری در تجارت استفاده می‌کنند. با این حال، سهم مطلق یوان در معاملات برون‌مرزی در مقایسه با دلار آمریکا ناچیز است. ناگفته نماند که این ارز هنوز به طور کامل تبدیل‌پذیر نیست و جریان سرمایه در داخل و خارج از چین همچنان در کنترل است؛ به همین دلیل است که کاهش دلار به عنوان ارز ذخیره برتر جهان، تضمینی برای افزایش یوان برای جبران کمبود آن نیست. اما، این احتمال بیشتر است که در چند دهه آینده، نظام پولی تک‌قطبی فعلی با یک نظام چندقطبی جایگزین شود و دلار به همراه چند ارز دیگر در صحنه باشد تا یک واقعیت اقتصادی و سیاسی جدید را نمایش دهد. رسیدن به این تعادل جدید احتمالاً مشکلات و پیامدهای بسیاری را برای همه در پی خواهد داشت.

یکی از پیامدهای ناخواسته افزایش شکاف ژئوپلیتیک جهانی، آگاهی از خطر تکیه بر یک ارز واحد در معاملات بین‌المللی است.

استفاده آمریکا از دلار به عنوان سلاح!

نگرانی‌هایی در زمینه امنیت ملی در میان بسیاری از کشورهای جهان درباره استفاده آمریکا از دلار به عنوان یک سلاح اقتصادی برانگیخته شده است

بدهی بخش دولتی آمریکا به عنوان سهمی از تولید ناخالص داخلی از زمان بحران مالی جهانی بیش از دو برابر شده و به بیش از ۱۲۰ درصد رسیده است و پیش‌بینی می‌شود در دهه‌های آینده به ۲۰۰ درصد برسد.

افزایش مکرر سقف بدهی آمریکا اعتماد به توانایی این کشور در مدیریت بدهی خود را خدشه‌دار کرده است

اقتصادی را مدیریت می‌کند، آشکار می‌شود و به عنوان سوءاستفاده از «امتیاز گراف» وضعیت ارز ذخیره تلقی نمی‌شود.

دومین ویژگی، اثر شبکه‌ای است که با استفاده بیشتر افراد از آن برای مبادله کالاها و خدمات گسترش می‌یابد. هرچه شبکه بزرگ‌تر باشد، نقشی پررنگ‌تر را به عنوان یک ابزار مبادله ایفا می‌کند. در نهایت، باید بازار سرمایه بزرگ و عمیقی وجود داشته باشد که به عنوان یک انبار ثروت، این امکان را برای استفاده‌کنندگان از ارز فراهم کند که بازده را با میزانی مشخص از خطر به دست آورند.

به نظر من روند فعلی دلارزدایی بیشتر، نتیجه از دست رفتن اعتبار دلار است. از نظر سیاسی، دولت آمریکا موقعیت‌های مالی خود را مستولانه مدیریت نکرده است.

بدهی بخش دولتی آمریکا به عنوان سهمی از تولید ناخالص داخلی از زمان بحران مالی جهانی بیش از دو برابر شده و به بیش از ۱۲۰ درصد رسیده است و پیش‌بینی می‌شود در دهه‌های آینده به ۲۰۰ درصد برسد. افزایش مکرر سقف بدهی آمریکا اعتماد به توانایی این کشور در مدیریت بدهی خود را خدشه‌دار کرده است.

فدرال رزرو (بانک مرکزی آمریکا)

اغراق‌آمیز است و امکان تبدیل یوان به ارزهای دیگر، هنوز به طور کامل فراهم نیست.

یورو به دلیل مشکلات شدید اتحاد ارزی، هرگز نتوانسته رقیبی برای دلار باشد، اما استفاده از یین و استرلینگ به مرور زمان کاهش یافته و اکنون تنها بخشی کوچک از تجارت جهانی را تشکیل می‌دهد؛ به همین دلیل، احتمال اینکه یک ارز غالب جدید جایگزین دلار آمریکا شود اندک است اما این احتمال بیشتر است که نظام پولی جهانی از یک رژیم تک‌قطبی با محوریت دلار آمریکا، به یک نظام چندقطبی تبدیل شود که در آن دلار، یورو، یوان و احتمالاً چند ارز دیگر، همگی در آن نقش‌هایی اساسی ایفا کنند.

این بزرگ‌ترین تغییر در امور مالی جهان پس از فروپاشی نظام برتون وودز خواهد بود؛ اما در مقایسه با آن نظام، احتمالاً روندی تدریجی‌تر خواهد داشت و از سوی آمریکا دیکته نمی‌شود.

برای آشنایی با اینکه چرا دلار آمریکا در حال از دست دادن سلطه خود است، باید اصول اولیه‌ای را بررسی کنیم که باعث می‌شود یک ارز به عنوان ارز ذخیره در جهان مطرح شود. در اینجا سه ویژگی مهم وجود دارد: اولین ویژگی، اعتبار است که در اداره ارز ذخیره، که سیاست‌های کلان

ترجمه

به گزارش «ایران اقتصادی»، چاینا دیلی در گزارشی نوشت: یکی از پیامدهای ناخواسته افزایش شکاف ژئوپلیتیک جهانی، آگاهی از خطر تکیه بر یک ارز واحد در معاملات بین‌المللی است. این امر بویژه در میان برخی از کشورهای بزرگ که در اصطلاح «جهان جنوب» نامیده می‌شوند و متحد آمریکا و غرب نیستند، مشهود است.

مثلاً تمایل به کاهش وابستگی به دلار آمریکا، باعث شده است چین تلاش خود را برای مطرح کردن یوان به عنوان یک ارز ذخیره جهانی افزایش دهد. روسیه و عربستان سعودی بخشی از تجارت انرژی خود را با ارزهایی غیر دلار انجام داده‌اند و برزیل و آرژانتین در حال بررسی ایجاد یک ارز مشترک برای امریکای جنوبی هستند. ممکن است جهان شاهد آغاز پایان سلطه دلار آمریکا بر نظام پولی بین‌المللی باشد.

مطمئناً بعید است که بتوان به این زودی، ارزی را جایگزین دلار کرد. سخن از یوان به عنوان رقیبی که بتوان آن را به سرعت جایگزین دلار کرد، با توجه به شدت استفاده از دلار در دادوستدهای بین‌المللی

کاهش تولید نفت اوپک کمتر شد

انرژی

تولیدشان را به میزان ۱.۰۴ میلیون بشکه در روز کاهش دهند و به حدود ۱۲.۲۷ میلیون بشکه در روز کاهش می‌دهند که پیش از آن به اجرا گذاشته بودند، اضافه کنند. این محدودیت عرضه در ژوئن به قوت خود باقی بود.

تولید ژوئن بر مبنای ماه به ماه، در میان کشورهای عضو اوپک که مستلزم محدود کردن تولید بودند، به میزان ۱۰ هزار بشکه در روز کاهش پیدا کرد زیرا افزایش تولید کشورهای عراق و نیجریه، تأثیر کاهش تولید اعضای دیگر این گروه را محدود کرد. تولید اوپک همچنان به میزان حدود یک میلیون بشکه در روز کمتر از سطح هدف‌گذاری شده است زیرا نیجریه و آنگولا، فاقد ظرفیت برای تولید طبق سهمیه توافق شده هستند. اوپک هفته جاری در وین، میزبان کنفرانسی خواهد بود که در آن وزیران نفتی و مدیران عامل شرکت‌های نفتی

برجسته حضور پیدا خواهند کرد. طبق نظرسنجی رویترز، عربستان سعودی، کویت و امارات متحده تا حدود زیادی کاهش تولید داوطلبانه خود را به اجرا گذاشتند و در ژوئن، همچنان پایبندی بالایی به توافق نشان دادند.

عربستان سعودی تولید خود را به میزان ۴۰ هزار بشکه در روز کاهش داد که بزرگ‌ترین کاهش تولید در میان کشورهایی بود که ملزم بودند تولیدشان را کمتر کنند. بزرگ‌ترین کاهش تولید در میان اعضای اوپک، مربوط به ایران بود که تولیدش به میزان ۵۰ هزار بشکه در روز کاهش یافت. ایران به همراه لیبی و ونزوئلا از مشارکت در کاهش تولید اوپک معاف هستند. عرضه نفت ایران در ماه مه به میزان ۳۰۰ هزار بشکه در روز بالاتر از میزان شد زیرا صادرات ایران بسیار بالاتر از برآوردهای اولیه بود.

تولید عراق به دلیل صادرات بالاتر از جنوب این کشور، افزایش یافت اما در شرایطی که صادرات از شمال این کشور همچنان متوقف مانده است، تولید عراق بسیار پایین‌تر از سطح مجاز قرار دارد. نیجریه هم رشد اندکی را به ثبت رساند و صادرات این کشور قوی ماند. با این حال این کشور بسیار پایین‌تر از سهمیه تعیین شده تحت توافق اوپک پلاس

نفت تولید می‌کند. نظرسنجی رویترز با هدف رصد عرضه به بازار انجام می‌شود و بر مبنای آمار نقل و انتقال است که از سوی منابع خارجی، آمار رفینیتویوآیکان، اطلاعات شرکت‌هایی که جریان نفت را دنبال می‌کنند مانند پترو لجستیک و کیپرو اطلاعات ارائه شده از سوی منابع آگاه در شرکت‌های نفتی، اوپک و شرکت‌های مشاوره تهیه می‌شود.